

Bondarul mizantrop

Alecu Donici

- Merge iute, zău nu-i şagă,
Spre pieire, lumea-ntreagă.

Merge, merge, se tot duce,
Spre pieire au pornit,
Zi ce merge, rău ne-aduce
Rău, tot rău, fără sfârşit.
Astfel în mizantropie

Un bondar se căina,
Stând pe-o creangă de scumpie
Ce la vânt se legăna.

Şi zicea el: „Zău, nu-i şagă,
Se tot schimbă lumea-ntreagă.

Când gândesc la vremi trecute,
Când tot vesel eu umblam,
Cu albine mult plăcute
Prin văzduh mă legănam
Şi-n petreceri amoroase,
Într-un dulce bâzâit,
Zi şi noapte răcoroasă
Petreceam neconţinut!

Dar, vai mie, zău nu-i şagă,
Se tot schimbă lumea-ntreagă.

Tot zburam dincolo-ncoace,
Păream tare printre-albini;
Vezi, pe-atunci, la dobitoace
Încă roza n-avea spini.
Dar acum s-au schimbat toate,
Eu de jale sunt pătruns.
Vremi mai rele nici se poate.
Vai, ce vreme am ajuns!

Merge iute, zău nu-i şagă,
Spre pieire lumea-ntreagă.

Vrun bondar să mai vezi încă
Că-i iubit, că-i curtenit
Şi degeaba că mănâncă,

Făr' să fi agonisit,
Vrun bondar să bâzâiască,
Niște suave, dulci cântări;
Și pe-albini să răsplătească
De-a lor muncă prin plăceri!
Merge iute, zău nu-i șagă,
Spre pieire lumea-ntreagă.

Vai, nu-i bine, zău nu-mi place.
Bondărimea s-a sfârșit,
Peste dealuri nu-ș ce-aș face,
Să mă duc neconținut.
Spun c-acolo se găsește
Bondar mândru cântător,
Ce tot încă bâzâiește
Al său viers fermecător.
Merge iute, zău nu-i șagă,
Spre pieire lumea-ntreagă!"

- Moș uncheș- zise-o albină -
Zău, greșești, de tot greșești!
De-amor viața încă-i plină,
Bătrân ești și n-o simțești.
Dar el, în mizantropie,
Ne-ncetat se căina,
El pe creanga de scumpie
Bâzâind tot repeta:

- Merge iute, zău nu-i șagă,
Spre pieire lumea-ntreagă.